

- καὶ ὁ εἰς σάρκα τὸν κόπον καταβαλλόμενος εἰς τετρημένον πίθον, τὸ τοῦ λόγου, ἀντλῶν οὐδὲν πλέον τοῦ πονεῖν ὤνησε, συνδιαφθειρομένης αὐτῷ παραχρημα τῇ ἀπολήξει τοῦ πόνου καὶ τῆς σπουδῆς καὶ εἰς ἀνύπαρκτον χωρούσης καὶ οὕτως, ὡς μηδὲ ζητουμένην εὐρίσκεισθαι, ὅπερ οἰμαί που τρανότερον ὁ
- 5 παρῶν παραστήσας προφήτης ζητηθήσεσθαι φάσκει τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ καὶ μὴ εὐρεθήσεσθαι, ἁμαρτίαν ἐκεῖ τὴν ἐνταῦθα καλέσας ὁδὸν ὡς τῶν βελτίστων διαμαρτάνουσαν. ὁ γὰρ τῶν ἐσώτων διαμαρτῶν καὶ μονίμων τῇ ἐργασίᾳ οὐκ ἔχων ὅποι προσερευσάμενος στήσει τὸν κόπον, χωρεῖν κατὰ τοῦ χάους ἔα καὶ πρὸς τὸ πάντη μὴ ὄν καταδύεσθαι. [15] ἀλλὰ μηδεὶς εἴη τῶν σὺν
- 10 ἡμῖν ἐνταῦθα τοιοῦτος, μηδ' ἐπὶ ψάμμου τοὺς θεμελίους αὐτοῦ ἐδραζόμενος, εἰς ἔγκοπον μόνον καὶ ἀνωφελὲς τὸν ἑαυτοῦ μόχθον περιϋστῶν, ἐπίμωμον μὲν τοῖς φρονίμοις, ἀνάξιον δὲ τῆς λογικῆς φύσεως, ἐχθρὸν δὲ καὶ ἀηδῆ θεῷ τῷ ποιήσαντι· ἀλλὰ πρὸς οἷς τῆς καθέδρας τῶν λοιμῶν ἀνανίσταται καὶ τῆς ὁδοῦ τῶν ἁμαρτωλῶν ἀπεξίσταται, χωριζόμενος τῆς τῶν ἀσεβούντων
- 15 καθάπαξ βουλῆς, ἐργάζοιτο λοιπὸν ἑαυτῷ τὰ σωτήρια καὶ συμφέροντα, εἴ τι χρηστόν, ὅσιον, εὐσεβές, προσφιλές, ἀρετὴν ἀποτίκτον καὶ τὸ παρὰ πᾶσι παρακχωρημένον εἰς ἔπαινον, τοῦτο καὶ μεριμνῶν ἀεὶ καὶ διαλείπειν αὐτῷ τὴν πρᾶξιν μὴ ἀνεχόμενος, εἰς δόξαν θεοῦ, εἰς καύχημα ἑμοί, εἰς ἔπαινον ἑαυτῶν κατὰ ταύτην ἡμέραν, καθ' ἣν θεῷ παριστά [fol. 36v.] μεθα καὶ τῶν
- 20 βεβιωμένων ἐπίδειξιν παρεχόμεθα, χάριτι καὶ φιλανθρωπία αὐτοῦ πάντας καλέσαντος ἡμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπίγνωσιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ παναγίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος, τῇ ἐν φύσει μιᾷ ἀνυμνουμένη τιμῇ καὶ προσκυνητῇ τριάδι, τῷ ἐπὶ πάντων θεῷ, ᾧ ἡ δόξα καὶ ἡ βασιλεία καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

25

II.

Εἰς τὸν λε' ψαλμόν.

- [1] Ἔχει μὲν ἴσως τινὰ τῆς κατὰ τὸν μακάριον Δαβὶδ πραγματείας ὁ ὑποκείμενος οὗτος ψαλμός. δοκεῖ γάρ, ὡς τινες τῶν πρὸ ἡμῶν ἀπεφήναντο, εἰς τὰς ὑπὸ Σαουλ ἐπιφθόνους πράξεις καὶ τὰς ἐπὶ τῶν δρέων κατ' αὐτοῦ
- 30 ἐκστρατείας τὴν ὑπόθεσιν ἀναφέρειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι ἀκολουθότερον ἐξεληφθαι ἐφ' ὧν Ἀμνῶν ὁ πρωτότοκος τούτῳ υἱὸς τῇ ἀδελφῇ Θήμαρ καὶ τῷ κατ' αὐτῆς ἀσελήματι πεπονήρευται. ἀλλὰ τὰ μὲν, εἰ ψιλῷ τῷ γράμματι παρακαθεζόμεθα καὶ μὴ σκοπὸν τοῦτον ποιῶμεθα τὴν 'εἰς τὸ τέλος' ἐπιγραφὴν τοῦ ψαλμοῦ

5. Ps. 9,36 (mit S^{ca} übereinstimmend). 10. Matth. 7,26. 15 ff. Phil. 4,8. 41 f. 1 Cor. 10,31; Phil. 2,16; 1 Cor. 4,5. || vor ἔπαινον ist πό durchgestr. 20. αὐτοῦ Korr. aus ἀνου. || 1 Petr. 5,10. 28. Ephes. 4,6. 30. ἀκολουθότερον: ο (in θό) aus ω Korr. 31. Cf II Regg. 13,1-22. 33. es müssen einige Worte ausgefallen sein, etwa μετεωρικωτέραν θεωρίαν (oder διάνοιαν) ἐνθεωρήσασθαι.